

Koho ti Rakušané zachraňují z Afghánistánu?

Rakousko si protírá oči ... prasklo něco, o čem se nemluví ani šeptem

- CZ24 News | 29. srpna 2021

RAKOUSKO: Rakousko si protírá oči. Před pár dny prasklo něco, o čem se na oficiálním fóru nemluví ani šeptem. Něco léta tutlaného a zametaného pod koberec. Něco, co podstatným způsobem mění pohled majority na afghánské migranty a důvody jejich ochrany.

V průběhu překotné záchrany rakouských občanů a jejich spolupracovníků z Afghánistánu, obsazovaného Talibanem, se totiž mimoděk prolátlo, že řada „pronásledovaných“ afghánských uprchlíků, s azylem v Rakousku, jezdí do země svého původu na dovolenou. Nebo na návštěvu příbuzných. Na svatby, rodinné oslavy a tak. V současné době se jich tam stále nachází okolo třiceti. A oni nekompromisně žádají Rakouskou vládu, aby je dopravila zpět, do země jejich azylu a ochrany.

Výmluvný je příklad jednoho z nich, studenta z Vídně. Tento dnes (údajně) 24 letý mladík dorazil do Rakouska v památném roce 2015. Jako mladistvý uprchlík bez doprovodu. Klasický siroteček, kterému jde v rodné zemi o život. S azylem proto neměl problém. Získal tak i příjem a stipendium. Jestli měl nějaké kontakty s Afghánistánem a zda jej už dříve navštěvoval, není známo. Nicméně před zhruba 14 dny vyrazil do země svého původu. Aby navštívil matku a sestry, které v Kábulu bezproblémově žijí. Sirotek... V současnosti urguje všemi dostupnými kanály Rakousko, aby jej „zachránilo“. Obzvláště chucpe je jeho stížnost novinářům, že už poslal tolik mailů na rakouské ministerstvo zahraničí – a stále nic. Pořád čeká, a pancéřovaná limuzína s ozbrojenou ochrankou, která by jej dopravila k přímému letu do Vídně, nejede a nejede...

Michael Bauer z rakouských spolkových ozbrojených sil se brání nařčením sluníčkových novinářů, že by snad rakouská armáda pro podobné typky nic nedělala. Podle jeho údajů už bylo repatriováno „76 rakouských občanů s afghánskými kořeny nebo osob, které potřebují ochranu a které uprchly z Afghánistánu a navštívily rodinu ve své vlasti“. Často za dramatických okolností a velkého rizika pro příslušníky rakouské armády.

Tenhle informační kamínek asi spustil lavinu. Která hrozí smést, u našich jižních sousedů, hráze politické korektnosti. Objevují se další a další zprávy, jak to s tím „pronásledováním ve vlasti“ ve skutečnosti je. Například státní zástupce Christian Hubmer předal novinářům informace o právě vyšetřované skupině afghánských dealerů drog. Samí imigranti. Vyčůraní až na půdu. Jak svým příkladem doložil třeba šéf oné skupiny, který se přihlašoval různě po Rakousku, podle výše dávek. Až zakotvil ve Vídni, kde se platí nejvíce a kde má jeho byznys nejlepší možnosti rozvoje. Jako držitel rakouského povolení k trvalému pobytu jezdil do rodného Afghánistánu opakovaně. Jak na dovolenou, tak i obchodně. Za producenty komodity, kterou obohacoval Vídeň.

A aby toho na nešťastné Rakušáky nebylo málo, vydala před zhruba měsícem Rakouská tisková agentura zprávu o zločinnosti Afghánců. Vyplývá z ní, ve stručnosti, že nic horšího než Afghánce, už si do země dovézt nemohli. Běžné trestné činy páchají 4 krát častěji, než rodilí Rakušané. Ovšem ve vraždách je předčí 10 krát, stejně jako v oboru znásilnění. Započítáme-li pak všechny trestné činy se sexuálním podtextem, přechísli domorodé obyvatelstvo dokonce dvanáctinásobně. Ostatně, není se moc čemu divit. Ze zhruba 45 000 Afghánců, registrovaných v Rakousku, je neuvěřitelných 95% mužů.

Rakušané zuří. A jejich (pochopitelný) vztek by měl velice zajímat i nás. Nejen jako další, už asi tisíce důkaz, že některé kultury jsou s tou naší, evropskou, naprosto neslučitelné. Ale i jako důvod k vážnému zamyšlení. Proč se nám teď snaží, někteří „vůdcové“ EU, do Evropy narychlo natlačit právě Afghánce? Jako třeba předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová, která před pár dny vyzvala všechny členské státy EU, aby přijaly všechny Afghánce, kteří potřebují ochranu. Nebo premier Velké Británie, Boris Johnson, který nedávno oznámil, že jeho země přijme 20 000 Afghánců. S podtextem připojte se, holoto.

Tihle lidé, kteří čtou denní svodky tajných služeb, policie a nejrůznějších expertů, přece musí ještě lépe, než my, běžní občané, vědět, co to způsobí. A přesto, nebo právě proto...

Autor: Lubomír Vylíčil